

Vi er også enige med f.eks. fru Anne Birgitte Lundholt, der nævnte et politiforlig. Bestemt. Jeg ved også, at justitsministeren har udtalt, at det ville være dejligt at få et forlig om politiets arbejdsvilkår og indsats osv. Det er vi enige i, og det presser vi gerne på for.

Om forsvarsforliget skal jeg blot sige, at vi bestemt også opfatter tallene i finanslovsforslaget som tekniske tal, der er udgangspunkt for en forhandling. Jeg afslører vel ikke nogen hemmelighed, når jeg siger, at vi i CD selvfølgelig drømmer om et forsvarsforlig sammen med Venstre og Det Konservative Folkeparti, for det er nu det, vi føler vil være naturligt. Vi kan ikke rigtig se andre muligheder i det politiske landskab.

I en finanslovdebat er det vel også en gang imellem tilladt at gøre op med samfundssyn i den forstand, at når man i debatten møder synspunkter, der virkelig peger mod et andet samfund end det, man selv går ind for, skal det vel lige bemærkes. Uden at det i dag skal være dagen, hvor CD og Fremskridtspartiet igen skal råbe til hinanden, kan jeg ikke lade være med at nævne to områder, der viser afstanden mellem Fremskridtspartiet, der i alt fald en gang imellem kalder sig et borgerligt parti – en gang imellem nøjes de med at kalde sig ikkesocialistiske, men jeg har da hørt den nuværende politiske leder engang fortælle, at han var borgerlig – og CD, der jo bestemt er et borgerligt parti. Selv om vi begge to kan bruge det ord, må jeg i al stilfærdighed sige, at der altså kan være meget stor forskel på det samfundssyn, vi har, og jeg vil gerne nævne to eksempler på det fra denne debat.

I CD opfatter vi klart kulturpolitik som noget, det offentlige har ansvaret for. Det er bestemt efter vores opfattelse en offentlig opgave at sikre, at der i Danmark stadig væk er en kulturarv, der gemmes. Staten har overtaget det, som mæcenerne – altså fyrsterne – havde i gamle dage. Hvis den ikke havde det, ville man kun få det populære, kun få det, der var penge i, kun få det, det kunne betale sig at investere i.

Jeg kan ikke lade være med at bruge som et eksempel – for sporten er jo også kulturen – at hvis man havde haft Fremskridtspartiets populistiske privatiseringskultursynspunkt, havde vi ikke haft EM-guldmedaljer i damehåndbold i dag, for dem var der bestemt ikke nogen der ville investere i for 10 år siden. Men det lykkedes altså alligevel.

Og sådan ville man kunne gennemgå det ene område efter det andet og sige, at det offentlige selvfølgelig har et samfundsansvar for kulturen.

Det er min opfattelse, at Fremskridtspartiets linje ville føre til et samfund, der er fattigt, og hvor påstandene om og frygten for anderledes tænkende og anderledes mennesker i det fremmede også vil være der, for jo mindre man husker sine egne rødder, jo mindre man bevarer sine egne rødder, jo færre kræfter har man til at leve med, at nogle er anderledes. Vi tror, man ville få et uhyggeligt samfund.

Det andet, jeg vil nævne, er ulandshjælpen. På det område fatter jeg ikke, at man som parti kan have det synspunkt, at vi skal have færre flygtninge, samtidig med at man i øvrigt vil fjerne eller nedskære ulandshjælpen kraftigt. Det er nok ikke gået op for Fremskridtspartiet endnu, at der faktisk er en sammenhæng mellem forholdene i ulandene i Nordafrika og i Østeuropa og så disse menneskers lyst til at komme til den rige del af verden.

Hvis vi ikke gør noget, er svaret stigende flygtninge- og folkevandringsproblemer, og derfor synes jeg ikke, der er nogen logik i Fremskridtspartiets synspunkt, og det er i alt fald langt fra det, CD står for.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at jeg synes, det er godt, at det er hele grundtonen i finanslovsforslaget, at offentlige og private ikke er fjender, men at de skal samarbejde. Jeg tror, det er en styrke for det danske samfund, at den gamle grøftegraverkamp, der var mellem offentlige og private, er dæmpet ned. Det gør, at vi i fællesskab kan leve op til det ønske, hr. Thor Pedersen udtalte i indledningen til sin ordførertale, nemlig at tingene skal gøres dér, hvor de gøres bedst og billigst. Det er klart et CD-synspunkt.

Jeg vil så gerne fastholde, at man, når det gælder nogle af de områder, man på et tidspunkt kan komme til at diskutere fordomsfrit med hensyn til udlicitering, eller hvad hr. Thor Pedersen nu ynder at kalde det, er nødt til at sige, at ansvaret for kvaliteten, ansvaret for det niveau, arbejdet skal udføres på, og omfanget af det arbejde, der skal udføres, er det offentliges ansvar. Lever de private, der i givet fald får tingene udliciteret, ikke op til det, må der også være vilje til at hive tingene tilbage igen eller at få andre private til at forsøge.

Vi ønsker, at det er det offentlige, der sætter niveauet og kvaliteten og vurderingen af det. Jeg er ikke bange for, at man nogle steder kan lade private gå ind, men jeg tror ikke på, at det i